

До Окружного адміністративного суду м. Києва

*Позивача Антонової Марії Андріївни,
в особі представника: Олійника Дмитра Вячеславовича,*

у справі № 826/790/17 (суддя Огурцов О. П.)

ПОЯСНЕННЯ.

В контексті ознайомлення із запереченнями Кабміну на позов вважаю за потрібне надати деякі пояснення.

Начебто відсутність порушення прав та інтересів позивача оскаржуваними актами НКРЕКП спростовується змістом довіреності позивача, з якої вбачається її реєстрація («прописка») у м. Києві за адресою, вказаною у позові, також наданими до позову рахунками і квитанціями за листопад 2016 р. ПАТ «АК Київводоканал», ПАТ «Київенерго» (суб'єктами природних монополій м. Києва) по цій адресі, договором короткочасної оренди житла з третьою особою, в будинку, де виконавцем послуг є ТОВ «Євро-Реконструкція». Статтею 1 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» споживача визначено, як фізичну чи юридичну особу, яка отримує або має намір отримати житлово-комунальну послугу. Отже, споживачами є не лише особи, які отримують рахунки на сплату житлово-комунальних послуг (власники особових рахунків), але й які цими послугами фактично користуються або мають намір користуватися. Відповідачем не надано жодних доказів того, що оспорювані акти стосуються лише власників особових рахунків у м. Києві, а не всього населення м. Києва і того, що споживачем у кожній квартирі може бути лише одна особа, яка отримує рахунки, а інші особи, що у цій квартирі мешкають і зареєстровані, не користуються і не можуть користуватися ванною чи кухнею (послугами водопостачання), туалетом (послугою водовідведення), або ж житло обігрівається у квартирі лише фрагментарно для власників особових рахунків (послугою опалення). Крім того, природні монополії при наданні послуг перебувають у взаємовідносинах з балансоутримувачами будинків, отже частина оспорюваних актів, якими визначені тарифи для цих балансоутримувачів, є складовою тарифів для кінцевих споживачів, тобто також цих споживачів опосередковано стосуються. Отже, в цій частині заперечення Кабміну є повністю надуманими і спростовуються наданими доказами і нормами матеріального права.

В частині начебто відсутності бездіяльності Кабміну при прийнятті оспорюваних актів НКРЕКП відповідач посилається, зокрема, на постанову КМУ від 23.08.2016 р. № 534, яка, на його думку, вирішує питання випередження доходів населення над ростом цін/тарифів для населення. Вказана постанова взагалі не стосується дотримання закріпленого п. 7 ч. 1 ст. 30 Закону України № 1875-IV принципу випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, але може мати відношення до принципу гарантії соціального захисту населення при оплаті за житлово-комунальні послуги, якби субсидії були складовою частиною доходів населення. Відповідно ж до п. 15 ПКМУ № від 21.10.1995 р. № 848 субсидія надається шляхом перерахування коштів на рахунок підприємств, що надають комунальні послуги, а не на рахунок споживача. Отже останній взагалі не є одержувачем субсидії, як складової частини свого доходу. Таким чином, питання надання споживачу субсидії шляхом її перерахування виконавцю послуг ніяк не впливає що на показники доходів населення, що на показники цін/тарифів на житлово-комунальні послуги. Вказані постанови Кабміну регулюють лише питання, які є похідним від цих показників, у той час як відповідач у запереченнях намагається переставити місцями причини та наслідки.

06 липня 2017 р.

/Представник Олійник Д. В./